

El passat dia 3 els soleristes, amb Cristòfol Soler al capdavant i amb la presència dels diputats rebels Joan Marí Tur i Joana Aina Vidal, creen en la pràctica el corrent que s'enfrontarà a Joan Verger en el proper congrés del PP.

Soler se'n va a la guerra

Soler contra Verger. Soleristes contra l'aliança entre canyellistes i vergeristes. Els crítics contra l'aparell. Aquest és el panorama més probable en el proper congrés del PP de Balears, convocat pel dia 6 d'octubre.

Des de la defenestració de Cristòfol Soler, el passat mes de maig, s'ha anat creant un corrent intern dins el PP balear: els soleristes. Ara han decidit plantar cara, donar la batalla. L'escenari serà el congrés i les possibilitats d'entesa pacífica amb els vergeristes-canyellistes són cada cop més minses, tot i que encara hi ha alguna esperança. De fet, Soler no va tancar aquesta possibilitat, si bé va reconèixer que el seu grup treballa amb la hipòtesi d'un enfrontament.

Quan es va produir la investidura de Matas, Soler va respectar la disciplina de vot i votà el seu substitut. Però hi hagué dos diputats que preferiren l'abstenció: l'eivissenc Joan Marí Tur i la mallorquina Joana Aina Vidal. Aquestes dues abstencions provocaren la *humiliació* de Matas, que va necessitar una segona votació per sortir elegit. En aquesta, Vidal va optar pel vot afirmatiu, però l'eivissenc va refermar la seva posició: hi hagué segona abstenció. La irritació entre els vergeristes i els canyellistes per l'actitud de Marí era indissimulada.

Immediatament després d'aquell afront, l'aparell del PP va decidir *castigar* exemplarment els dos re-

bels. L'objectiu de les ires de canyellistes i vergeristes era, i és, sobretot Marí. Quant a Vidal, de fet, es conformen a fer-li una advertència formal, però sense mesures disciplinàries. Amb Marí no. El comitè de conflictes –controlat pels homes de Verger i de Canyelles– va optar per la duresa: suspensió de militància durant quatre anys. En el plec de descàrrecs,

Els soleristes pretenen que s'assegurin uns mínims polítics que coincideixen amb les línies d'actuació del govern Soler.

Marí no es va estar de res. Així ho explicava públicament: "La meua sollicitud al comitè disciplinari està ben clara en el plec de descàrrecs que els vaig enviar el passat 16 d'agost: que arxivin l'expedient o, si escau, que cridin a declarar Gabriel Canellas, Joan Verger, Maria Salom –la portaveu parlamentària popular i destacada vergerista– i Tòfol Soler". I és que Marí ho té ben clar des del primer moment: es va tractar d'una conspiració contra Soler, amb una reunió del grup parlamentari convocada irregularment. Això, l'apa-

rell, ho nega amb rotunditat. Però el rebel continua amb la seva idea. L'oficialitat, per la seva banda, segueix decidida a castigar amb màxima duresa Marí, especialment a partir del moment en què va fer públiques les acusacions de "conspiració" contra Soler. Si l'actitud inicial de Soler –votar afirmativament la investidura de Matas– podria haver decidit l'aparell a jugar fort contra Marí, ara la situació ha canviat considerablement.

Un nou corrent: el solerisme. Durant tot l'estiu Cristòfol Soler ha anat establint contactes arreu de Mallorca. En poques paraules: ha creat un corrent organitzat. Al maig ja es parlava de soleristes, però més aviat era una simple denominació periodística. Ara ja té contingut polític. La reunió de dimarts passat a Inca –ciutat natal de Soler i feu dels soleristes– va donar fe de baptisme al corrent de l'ex-president. Naturalment, Vidal i Marí són destacats membres d'aquesta facció del PP insular. Així doncs, a l'aparell del partit se li presenta una batalla important, i prèvia al Congrés. Castigaran Marí?

En la reunió d'Inca del dia 3 va quedar clara l'exigència del grup crític: que el comitè de conflictes arxivi els expedients de Marí i de Vidal. El que podia semblar una acció disciplinària contra un diputat –de fet ja no castiguen Vidal, solament l'adverteixen formalment– ara es podria convertir en *casus belli* per a tot el grup soleris-

ta. No podem oblidar que la petició de quatre anys de suspensió de militància a Marí és una clara invitació a dimitir o a deixar el partit. Si només ho fes ell, no passaria res. Però si hi ha enfrontament amb tots els soleristes, què podria passar? Això és el que ningú no sap en aquests moments. El Grup Parlamentari Popular té 31 diputats. L'oposició (PSOE, PSM, UM, EU i Els Verds) en té 28. No fa falta fer gaires càlculs per veure que si Marí abandonà la militància, el PP mantendria la majoria. Però si l'enfrontament fos *a mort* contra tot el grup solerista, les conseqüències són imprevisibles. El grup de l'ex-president té, almenys, tres diputats: el mateix Soler, Marí i Vidal. A més, podria donar-se el cas que s'hi afegís un diputat menorquí, Avel·lí Casanoves, que és crític amb l'aparell i que ja va manifestar la seva disconformitat amb el procediment utilitzat per obligar a dimitir Soler. La majoria absoluta del Parlament són trenta diputats.

Batalla programàtica. Les cartes, a hores d'ara, estan sobre la taula. Soleristes contra canyellistes i vergeristes. Cada un coneix la força de l'altre bàndol. Abans de la batalla congressual queden unes passes prèvies força importants. Primer, les jornades parlamentàries del PP que s'han de fer a Menorca el 20 de setembre vinent. Es tracta de la reunió anual on es fixen les línies mestres de l'actuació del grup. Els soleristes, d'acord amb el que decidiren a Inca, pretenen que s'assegurin uns mínims polítics: aprofundiment de la democràcia interna, més participació de les bases, compliment "escrupolós i respectuós" de la Llei de Normalització Lingüística, aprofundiment en la política d'ordenació del territori i rigor en l'aplicació de les incompatibilitats d'alts càrrecs. En una paraula: les principals línies d'actuació política del breu govern Soler. I si no fos així? Soler no contesta i es refereix a aquesta reunió a Menorca: "allí fixarem posicions".

ARXIU / JOAN CELIA

Els diputats soleristes, per altra banda, ja han anunciat que no descarten "votar en consciència" a partir d'ara, tot i que Soler va dir que era partidari de mantenir la disciplina de vot... "en principi". Del que passi a Menorca pot dependre l'actitud dels soleristes el dia 24 d'aquest mes, quan el Parlament s'enfronti a una petició de creació d'una comissió d'investigació pel tema de la Fundació Illes Balears de Cañellas. Que es creï la comissió amb els vots dels soleristes seria un terratrèmol. Abans, però, caldrà veure què passa amb Marí. El comitè de conflictes podrà fer públic el veredict definitiu a partir del dia 16. Així doncs, aquestes tres dates -16, 20 i 24 de setembre- seran decisives per saber com s'abordarà el congrés: pacíficament o a sang.

Passi el que passi, ja res no serà igual en el PP. Per primera vegada des de la seva fundació el partit ha d'afrontar el fet de tenir oposició interna organitzada i amb presència al Parlament.

Dalt, Cristòfol Soler. A l'esquerra, Joan Verger i Jaume Matas. La batalla podria fer perillar la majoria absoluta que el Grup Parlamentari Popular té al Parlament.

Miquel Payeras